

ת"פ 61688/01/12 - מדינת ישראל, בית המכס נתב"ג לוד נגד בקר אלחנן יצחק, אליהו יהונתן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 61688-01-12

בפני כב' השופט הישאם אבו שחאדה
מדינת ישראל בית המכס נתב"ג לוד ע"י עוה"ד ציפי משה
נגד בקר אלחנן יצחק אליהו יהונתן שניהם ע"י עוה"ד איה שריק

החלטה

1. בהחלטתי מיום 2.3.14 קבעתי, בקצירת האומר, כדלקמן:

א. לאחר עריכת ביקורת שיפוטית מנהלית על ההחלטה להגיש את כתבי אישום, קבעתי שהטעמים של המאשימה בהגשת כתבי האישום אינם "בני משקל" ועל כן ההחלטה לוקה בחוסר סבירות. בהחלטה הוספתי גם שהדבר מלמד על קיומו של פגם בכתבי האישום לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**).

ב. קבלתי את הטענה של הנאשמים בדבר אכיפה בררנית, כטענה מקדמית לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי.

ג. לאור האמור בסעיפים א ו-ב לעיל, קבעתי שיש לבטל את שני כתבי האישום מכח סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי.

ד. ביטול כתבי האישום אין משמעו שהנאשמים יוצאים פטורים ללא כלום ולמעשה עוברים למסלול של קנס מנהלי.

2. המאשימה הגישה בקשה לעכב את ביצוע ההחלטה ל-45 ימים וזאת על מנת לאפשר לה לשקול את עמדתה אם להגיש ערעור לבית משפט המחוזי במחוז מרכז. בהחלטתי מיום 5.3.14 קבעתי כדלקמן:

"הבקשה שבפני עניינה "עיכוב ביצוע" של החלטתי מיום 2.3.14 להורות על ביטול כתבי

האישום לפי סעיף 150 לחסד"פ [נוסח משולב]. הרעיון של "עיכוב ביצוע" של החלטה שיפוטית בהליך הפלילי מצוי בסעיף 87 בחוק העונשין תשל"ז - 1977, שדן בסמכות של בית המשפט לדחות מועד ביצועו של "עונש". ברור שסעיף זה לא חל בענייננו, מאחר וההחלטה לא דנה ב-"עונש". הוראות אחרות בדבר "עיכוב ביצוע" של החלטה שיפוטית מצויות בסעיפים 55 ו-63 לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) שגם הן לא רלוונטיות לענייננו מאחר ועניין עיכוב ביצוע של החלטת "שחרור", והנאשמים שבפני אינם עצורים וגם לא מצויים בתנאים מגבילים. על כן, בהעדר הבהרה מטעם המבקשת מה הבסיס המשפטי שמכוחו יש להיעתר לבקשה, הבקשה נדחית. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים".

3. המאשימה הגישה בקשה חדשה לעכב את ביצוע החלטתי מיום 2.3.14 ובבקשה זו טענה שהבסיס המשפטי לעיכוב ביצוע ההחלטה הוא בכך שקבעתי ששני הנאשמים עוברים למסלול של קנס מנהלי, שהינו עונש לכל דבר ועניין בגין ביצוע העבירות שפורטו בכתבי האישום. הנפקת שוברי תשלום לנאשמים ותשלום הסכומים שנקובים בהם יביאו לסיום ההליכים בעניינם, ובדרך זו תימנע מהמאשימה זכות ערעור כדין על ההחלטה.

4. הוריתי לנאשמים להגיש תגובה על בקשת המאשימה ואלה חזרו על עיקרי הדברים שכתבתי בהחלטתי מיום 5.3.14, ומכאן התנגדותם ל-"עיכוב ביצוע".

5. מובהר בזאת שדעתי כפי שהובאה בהחלטתי מיום 5.3.14, לפיה אין תחולה במקרה שבפני לסעיף 87 לחוק העונשין, בעינה עומדת. סעיף 87 לחוק העונשין דן בעיכוב ביצועו של עונש שניתן במסגרת גזר דין לאחר שניתנה הכרעת דין מרשיעה ע"י בית המשפט. ההוראה שנתתי בהחלטתי מיום 2.3.14 שהנאשמים עוברים למסלול של קנס מנהלי, איננה בגדר "עונש" שניתן ע"י בית המשפט לאחר הכרעת דין מרשיעה ובמסגרת גזר דין. קנס מינהלי מוטל על ידי רשות מינהלית במסגרת הליך מנהלי שמתקיים מחוץ לכותלי בית המשפט.

6. לאחר שקילת טענות המאשימה בשנית, הנני סבור שמן הראוי לתת למאשימה את הזכות למצות את אפשרות הערעור על ההחלטה מיום 2.3.14. הבסיס המשפטי לעיכוב ביצוע של ההחלטה הוא "דוקטרינת הבטלות היחסית" במשפט המנהלי.

7. יוזכר כי בהחלטתי מיום 2.3.14 ערכתי ביקורת שיפוטית מנהלית על ההחלטה להגשת כתבי האישום. בנוסף, בפסקה 55 להחלטתי הפניתי ל"דוקטרינת הבטלות היחסית" במשפט המנהלי. דוקטרינה זו שימשה את בית המשפט העליון לצורך השעיית כניסתו לתוקף של פסק דין שביטל החלטה מנהלית במסגרת ביקורת שיפוטית מנהלית וגם לצורך השעיית כניסתו לתוקף של פסק דין שביטל חוק במסגרת ביקורת שיפוטית חוקתית. השעיה זמנית של תוקפו של פסק הדין נעשתה בדרך כלל על מנת לאפשר לרשות השלטונית להיערך לתוצאה המעשית של פסק הדין בדבר ביטול ההחלטה מנהלית או ביטול

הוראת חוק שנמצאה בלתי חוקתית. "השעיה זמנית" של פסק הדין משמעה שבית המשפט קובע בגוף פסק הדין שהוא ייכנס לתוקף במועד עתידי (ראו למשל: בג"צ 1715/97 **לשכת מנהלי ההשקעות בישראל נ' שר האוצר** פ"ד נא (4) 367, 415 - 416 (1997); בג"צ 6055/95 **צמח נ' שר הביטחון** פ"ד נג(5) 241, 284 (1999); בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** [פורסם בנבו] (28.2.2012); ראו גם דפנה ברק ארז **משפט מנהלי** (ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, התש"ע - 2010) עמ' 833, הערת שוליים 127).

8. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי החלטתי מיום 2.3.14 בדבר ביטול כתבי האישום כנגד שני הנאשמים ושיש לנקוט לגביהם במסלול של קנס מנהלי, תיכנס לתוקף ביום 16.4.14, וזאת על מנת לאפשר למאשימה לשקול את עמדתה אם לערער על ההחלטה.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"א אדר ב תשע"ד, 13 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.